

EMTA heli, visuaali ja muusikatehnoloogia festival

COMMUTE

16.-26.04.2026

SOOLO 8

N 16.04 • kell 19.00

EMTA *black box*

New Spaces for Ancient Sounds

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

I

Otto livari (elektroakustiline helilooming – doktorikontsert, *live*-elektroonika)

Osmo Hakosalo (kandleid)

Jussi Tuohino (*live*-elektroonika)

II

Nikos Stavropoulos (*live*-elektroonika)

Hans-Gunter Lock (Benini trummid, *live*-elektroonika)

Platon Buravicky (klaver, *live*-elektroonika)

Theodore Parker (*live*-elektroonika)

I Plokk

ZOETROPE

Otto livari doktorikontsert

Zoetrope on Otto livari kolmas doktorikontsert ja loomingulise töö esitlus, mis toimub Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia *black box*'is. Kontserdil kõlab kolm uut akusmaatilist teost, mis uurivad heli tajutavat liikumist kui väljenduslikku muusikalist parameetrit, kasutades koreograafilise liikumise põhimõtteid ja ruumilise heli tehnoloogiaid. Kontsert on ambisoonilises formaadis, mis tähendab, et kolmemõõtmeline heliväli sünteesitakse spetsiaalse algoritmi ja mitme kõlari paigutuse abil, võimaldades heliloojal luua helilisi maailmu, liigutades helisid ja paigutades ruume kuulaja ümber.

Block I

ZOETROPE

A doctoral concert by Otto livari

Zoetrope is the third doctoral concert and presentation of creative work by Otto livari taking place in the blackbox of The Estonian Academy of Music and Theatre. The concert presents 3 new acousmatic compositions that explore the perceived movement of sound as an expressive musical parameter through the use of choreographic movement principles and spatial audio technologies. The concert is in ambisonic format which means that a three-dimensional soundfield is synthesized using a special algorithm and placement of multiple loudspeakers, allowing the composer to create sonic worlds by moving sounds and placing spaces around the listener.

Otto Iivari (s. 1987) on Soome elektroakustilise muusika helilooja ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia nooremteadur. Tema looming keskendub akusmaatilisele ja ruumilisele elektroakustilisele muusikale multikanalija ambisoonilistes süsteemides, rõhutades orgaanilist heli, ruumitaju ning inimese liikumise ja heli liikumise vahelist seost. Tema teoseid on esitatud rahvusvaheliselt ning neid on tunnustatud konkurssidel nagu Europe's Student 3D Audio Competition, International Sonosfera Ambisonic Competition, CIME Competition ja Prix Russolo. Tema töid on avaldatud ka ajakirjas MIT Computer Music Journal. Praegu tegeleb ta kunstilise uurimistööga Nikos Stavropoulou ja Helena Tulve juhendamisel.

Otto Iivari (b. 1987) is a Finnish electroacoustic composer and a junior researcher at the Estonian Academy of Music and Theatre. His work focuses on acousmatic, spatial electroacoustic music for multichannel and ambisonic systems, with an emphasis on organic sound, spatial perception, and the relationship between human movement and the movement of sound. His compositions have been presented internationally and awarded in competitions such as the Europe's Student 3D Audio Competition, the International Sonosfera Ambisonic Competition, the CIME Competition, and Prix Russolo. His work has also been published in the MIT Computer Music Journal. He is currently conducting artistic research under the supervision of Nikos Stavropoulos and Helena Tulve.

PROGRAMM

SISSEJUHATUS

1. Dynamo (2025)

„Kui mõtlen helimaterjalidele, mida olen selle teose jaoks kogunud, kujutlen suurt väntmehhanismiga ratast. Kui ratas hakkab pöörlema, pakub see erinevat vastupanu ning tekitab lõputu voo korduvaid, pingestatud heliobjekte, meenutades kujuteldavat vändaga oreelit, mis loob abstraktseid helisid. Pöörlemine tekitab ühtlasi pideva energiaprotsessi, sarnaselt dünamoga – leiutisega, mida on pika aja jooksul arendanud mitmed loojad, paralleelselt akusmaatilise muusika loomise praktikaga.

See teos on käsitööna valminud, loodud ühe aasta jooksul (2024–2025) kollaažtehnikas, mille juured on musique concrète'is. See toimib kummardusena mitmele elektroakustilisele kontseptsioonile ja heliloomise ning ruumilise töötlemise meetodile, sealhulgas tagasisidesünteesile, pulsarsünteesile (Curtis Roads), ruumilisele moonutusele (Thorvald Bugge Helle), Grazi IEM-is arendatud ambisoonilisele granulaarsele sünteesile ning Panayiotis Kokorase “fabrication synthesis'i” kontseptsioonile, mis selles teoses on teostatud erinevate klaas- ja metallobjektide abil loodud energialiigenduste kaudu, salvestatuna mono-, stereo-, surround- ja ambisooniliste mikrofonitehnikatega.

Teos hõlmab ka tehisintellekti abil loodud häält, mis püüab jäljendada helilooja liithelilisi mustreid, ning isetehtud PVC-st ülemheliflöödi kõla, mis on lõppkompositsiooni kaasatud. Ruumilist mõõdet uuritakse Nikos Stavropoulouse kuuldelise mikroruumi ja koreograafiast inspireeritud üksikute heliobjektide „tantsu” dihhotoomia kaudu – kontseptsioon, mis on tihedalt seotud ka minu enda kunstilise uurimistööga.

See teos kujutab endast lauset – või ehk ühtainsat sõna või heli – elektroakustilise muusika üleilmses diskursuses, mis hõlmab minevikku, olevikku ja tulevikku.” – O. Iivari

PROGRAM

INTRO

1. Dynamo (2025)

“When I think of the sound materials I have gathered for this piece, I imagine a large wheel with a crank handle. As the wheel begins to spin, it offers varying levels of resistance and produces an endless stream of iterating, dystonic sound objects, resembling an imaginary barrel organ generating abstract sounds. The spinning also produces energy as an ongoing process, similar to a dynamo, an invention developed over a long period by multiple creators, in a way that parallels the practice of acousmatic music composition.

This piece is handmade, composed over the course of a year (2024–2025) in a collage style rooted in musique concrete. It functions as an homage to several electroacoustic concepts and methods of sound production and spatialization, including feedback synthesis, pulsar synthesis by Curtis Roads, spatial distortion by Thorvald Bugge Helle, Ambisonic granular synthesis developed at IEM Graz, and the concept of fabrication synthesis by Panayiotis Kokoras, which in this piece is realized through the use of various glass and metallic objects to create energy articulations captured with mono, stereo, surround, and ambisonic microphone techniques.

The work also incorporates an AI-generated voice that attempts to mimic the composer’s compound sound patterns, alongside the sound of a self-made DIY PVC overtone flute included in the final composition. Space is explored through the dichotomy of Nikos Stavropoulos’s aural micro-space and a choreography-inspired “dance” of singular sound objects, a concept closely related to my own artistic research.

Ultimately, this piece represents a sentence, or perhaps a single word or sound, within the global discourse of electroacoustic music that spans past, present, and future.” - O.livari

2. Rue Pierre Schaeffer (You were lying among the reeds the whole time) (2026)

„Ühel kaunil varakevadel pühapäeval kõndisime Paljassaare looduslikul rannal ning vees hõljus veel sulav jää. Lained mängisid jääga, tekitades lummava heli. Taas ei olnud mul kaasaskantavat salvestajat kaasas. Järgmisel päeval läksin muusikapoodi ja ostsin uue, millel oli kotis eraldi koht, et see oleks alati käepärast. Hakkasin koguma igapäevaseid helisid ning väike pilguheit välikogumise maailma äratas minus uudishimu selle praktika vastu. Maailmas olemise ja kogemise viis muutub hetkel, kui vajutada salvestusnappu. Salvestaja käes on võimalik valida, kui palju ümbritsevasse maailma sekkuda, saades samal ajal vahetuid helilisi tulemusi. See akusmaatilise muusika teos on loodud 2026. aasta kevadel kogutud helidest. Tegemist on ruumide üksteise peale asetamisega: hüdrofon veeklaasis ja vilgas lennujaam. Salvestusprotsessi kulminatsiooniks oli 20-minutiline hetk Nancy linnas, Rue Pierre Schaeffer'i tänaval.” – O. Iivari

2. Rue Pierre Schaeffer (You were lying among the reeds the whole time) (2026)

“On a beautiful early spring sunday we were walking in Paljassaare natural beach and there was still some slushy ice floating in the water. The waves played with the ice, causing a mesmerizing sound. Again, I did not have a portable recorder with me. The next day I marched to the music store and bought a new one that would have a special place in the bag to have it always ready. I started collecting everyday sounds and this small peak into the world of field recording opened up a curiosity for this practice. The way of being and experiencing the world changes when you press record. With that recorder in hand you have the possibility to choose how much you participate or engage in the world around you with immediate sounding results. This acousmatic piece was composed of sounds collected during the spring of 2026. It's a superimposition of spaces: a hydrophone inside a water glass and a busy airport. The culmination of the recording process was a 20 minute moment I spent in Nancy by the actual Rue Pierre Schaeffer.” - O.Iivari

3. Zoetrope (2026)

„Sõna „zoetroop“ tähendab „elu ratast“ ning viitab varajasele animatsiooniseadmele, mis loob liikumise illusiooni pöörleva kujutiste jada abil. Kui silinder pöörleb, näivad kujutised ellu ärkavat ja moodustavad pideva liikumise. Mõiste peegeldab nii mehaanilist pöörlemist kui ka elavat liikumist, mida see tekitab. See, kuidas need väikesed detailid liikumises ja helis põimuvad kogemuseks, mis muutub tervikuks, seostub minu uue akusmaatilise teosega „Zoetrope“.

See akusmaatilise muusika kompositsioon on sündinud viljakast ja soojust koostööst ning liikumisuuringust, mille viisime läbi koos Külli Roosna ja Kenneth Flakiga. Protsess algas heliliste mustrite loomisega ning nende esitamise ja liikumissessiooniga Pärnu Keskraamatukogus, mille tulemus filmiti. Duo Roosna+Flak liikumisreaktsioonid toimusid teose vormi ja ruumilise kujunduse juhisenä. Kui helid kanti üle video liikumisse, tekib küsimus, kas sellist materjali saab mõista ja käsitleda kui Schaeffer'i heliobjekti laiendust: ruumilist helilist objekti.” – O. Iivari

3. Zoetrope (2026)

“A zoetrope as a word means the “wheel of life,” and it’s an early animation device that creates the illusion of movement by spinning a sequence of images. As the cylinder turns, the images appear to come to life, forming continuous motion. The term reflects both the mechanical rotation and the lifelike motion it produces. The way those tiny details in motion and sound feed into an experience that becomes a whole connects with my new acousmatic piece Zoetrope. This acousmatic composition is the sounding result of a fruitful and warm collaboration and a movement study done together with Külli Roosna and Kenneth Flak. The process started with a fabrication compound sound patterns and presenting these in a movement session in Pärnu Central Library, filming the result. Roosna+Flak duo’s movement reactions acted as a form-building and spatialization guide for the piece. When sounds were imprinted onto the movements in the video, the question arises if this type of material can be understood and manipulated as an extension of Schaeffer’s sound object: the spatial sonorous object.” - O. Iivari

Zoetroopi binauraalne videoversioon, mis näitab Külli Roosna ja Kenneth Flaki liikumisreaktsioone, on vaadatav QR-koodi kaudu.

A binaural video version of the Zoetrope, showing movement responses by Külli Roosna and Kenneth Flak, can be viewed using the QR code.

II Plokk

OTTO IIVARI ja NIKOS STAVROPOULOS

See *live*-elektroonika duett Higher Order Ambisonics (HOA) formaadis esitab struktureeritud improvisatsiooni, kus kaks erinevat kuuldalise ruumilisuse käsitlust astuvad viljakasse dialoogi. Üks esineja töötab mitmekanaliliste salvestustega kui leitud kuulderuumi kandjatega – ruumilised topoloogiad püütakse kinni ja kontekstualiseeritakse ümber reaajas sekkumise kaudu –, samas kui teine loob kehastunud, koreograafiast inspireeritud „tantsu“ punktallikatest, kujundades ruumi žestipõhiste trajektooride, nihete ja konfiguratsioonide kaudu. Esitus areneb kahe lähenemise vahelise pideva läbirääkimisena: ühelt poolt salvestatud ruumide omadused ja nende mõju helimaterjalile, teiselt poolt helisündmuste kineetiline, sündmuspõhine ruumiline kujundamine. Koos loovad nad dünaamilise, ühisautorluses sündiva ruumilise dramaturgia, kus erinevad heliruumi loomise, tajumise ja kogemise viisid toovad esile ootamatuid vastavusi, pingeid ja hübriidseid vorme.

Block II

OTTO IIVARI and NIKOS STAVROPOULOS

This live-electronics duet, in Higher Order Ambisonics (HOA), stages a structured improvisation in which two distinct conceptions of aural spatiality are set into a productive dialogue. One performer works with multichannel recordings as repositories of found aural space—topologies captured, re-contextualised through real-time intervention—while the other constructs an embodied, choreography-inspired “dance” of point sources, articulating space through gesture-driven trajectories, displacements, and constellation. The performance unfolds as an evolving negotiation between two distinct approaches: the qualities of captured spaces, and how these imbue resulting sound materials on the one hand, and the kinetic, event-based spatial inscription of sound objects on the other. Together they generate a dynamic, co-authored spatial dramaturgy in which contrasting methods of producing, perceiving, and inhabiting sonic space reveal unexpected correspondences, tensions, and hybrid forms.

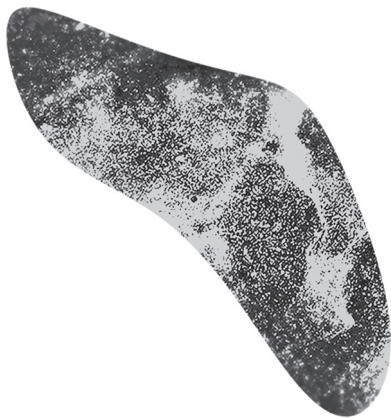
Jussi Tuohino ja Osmo Hakosalo

hakosalo_tuohino: resonance across time

Soomes Oulus tegutsev ruumilise muusika duo hakosalo_tuohino taaselustab muistse arusaama muusikast kui elu ümbritsevast eeterlikust keskkonnast. Duo loob oma tõlgendusi sellest eeterlikust ruumist, suunates kandle heli uutesse kõlalistesse suundadesse, kasutades füüsilisi preparatsioone, digitaalset signaalitöötlust, robotikat, masinõpet ja ruumilise heli levikut. Nende loodud heliline eeter viitab katkestusele tavapärasest aegruumist ning loob ühise kuulamisruumi.

hakosalo_tuohino: resonance across time

hakosalo_tuohino, a spatial music duo based in Oulu, Finland, revives an ancient phenomenon of music experienced as an ether surrounding life. The duo creates their representations of the ether by channelling the sound of kantele, the Finnish version of the Baltic traditional instrument, to new sonic directions with physical preparations, digital signal processing, robotics, machine learning, and spatial sound propagation. The invoked sonic ether suggests a rupture in common spacetime and evokes a communal space for listening.

III Plokk

PLATON BURAVICKY

„Südamlik embus“

Teos kujutab tehnilises plaanis minu ruumilise materjali tajumise ja selle organiseerimise põhimõtete kujunemise tulemust. Allegooriliselt peegeldab see pika armastusloo praegust seisundit, mis algas kinnisideest ja oma soovide pealesurumisest, väljendudes tugevas embuses. See jätkus refleksiooni ja ühiste emotsionaalsete „südamejoonte“ otsinguga, mille tulemusel kinnisidee muutus kireks, kirg imetluseks ja imetlus lõpuks aukartuseks. Sellele aukartusele vastas embuse vastastikkus ja siirus suhtes. Selle siiruse hoidmine eeldab dialoogi – küsimuse esitamist enne tegutsemist ning arutelu, kus kumbki osapool kuulab tähelepanelikult teist. Iga selline kavatsuste vahetus loob uue südamliku embuse vormi.

Block III

PLATON BURAVICKY

“Heartfelt Embracing”

Technically, this work is the result of the formation of my perception of spatial material and of my approach to organizing its elements. Allegorically, it reflects the current state of a long love story that began with obsession and the imposition of one's own desires, expressed through hard embracing. It continued through reflection and the search for shared emotional heart-lines, as a result of which obsession transformed into passion, passion into admiration, and admiration eventually into reverence. The response to this reverence was the reciprocity of the embrace and sincerity in the relationship. This sincerity must be sustained through dialogue – by posing a question before taking action, through discussion in which each listens attentively to the other. The outcome of each such exchange of intentions is a different form of heartfelt embrace.

Hans-Gunter Lock

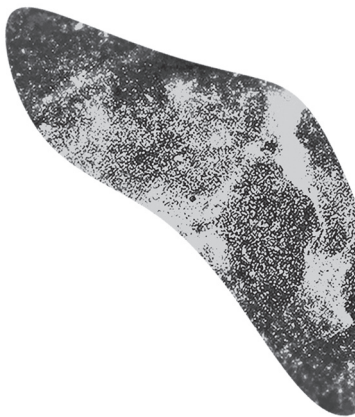
„Öö valvurid“

Teos on inspireeritud muusikast, mida mängitakse Lääne-Aafrikas Zangbeto tseremoonial. Zangbeto'd olid endisaegsed öövalvurid ja politseinikud ning nende hinged elavad edasi suurtes koonusekujulistes põhumaskides. Maagilised maskid tantsivad ja pöörlevad ülikiire kellade ja trummide muusika saatel, jäävad vahel seisma ja kui neid külili keeratakse, on näha, et ühtegi inimest seal all ei ole, vaid kõik on vanade hingede vägi. Vahel ilmub selle alt välja mõni üllatus, nagu väike inimkuju või väiksem Zangbeto-kuju. Keerates selle suure maski tagasi, ärkab ta uuesti ellu ning keerleb ja tantsib edasi. Minu teoses on selle tseremoonia jõuline ja ülikiire muusika, mida mängitakse sahistite, viie kella ja mitme trummiga, transformeeritud teistsugusse meeleollu elektroakustiliste helide kontekstis.

Hans-Gunter Lock

“Guards of the Night”

The piece is inspired by the music played during the Zangbeto ceremony in West Africa. The Zangbeto were former night watchmen and policemen, and their souls live on in large conical straw masks. The magical masks dance and spin to the accompaniment of extremely fast music, sometimes they stop and when they are turned sideways everyone can see that there is no person underneath, everything is the power of ancient souls. Sometimes a surprise appears from under it, such as a small human figure or a smaller Zangbeto mask. When this large mask is upright again, it comes back to life and spins and dances on. In my work, the powerful and extremely fast music of this ceremony, played with rattles, five bells and several drums, is transformed into a different kind of mood in the context of electroacoustic sounds.

EESTI KULTUURKAPITAL

eamt.ee/commute